

Mildred in gesprek met Wouter Roeleveld

Wouter is tegelijk met mij lid geworden van de tuinvereniging. Ik was erg benieuwd naar hoe hij het de afgelopen jaren heeft ervaren op zijn tuin. En al helemaal toen ik hem bezig zag in de verenigingskas.

Wouter, kun je om te beginnen, vertellen wat je dagelijkse bezigheden zijn en welke hobby's je beoefent?

“Ik ben werkzaam in de haven van Rotterdam in continudienst. Nu heb ik avonddienst. Het laden en lossen van schepen doe ik al vanaf mijn zeventiende. Ik zit op heftrucks, kranen en truckmasters, een soort vrachtwagens. Het is zwaar werk. Daarom hoop ik er over anderhalf jaar mee te kunnen stoppen. In mijn vrije tijd ben ik bezig met de duivensport. Dat is een echt Haagse en Scheveningse sport. Het is een oude sport, waarbij het de bedoeling is om duiven van een ander te vangen. Ik bewoon een heel huis. Op het dak had ik een duiventil. Omdat ik er op een gegeven moment geen zin meer in had om trappen op en af te lopen, heb ik er nu een op het balkon. Zeevissen doe ik ook graag. Een vriend van mij heeft een boot. Daarmee voeren wij tot halverwege Nederland en Engeland. Daar liggen in de Noordzee scheepswrakken. Op die plek komt veel kabeljauw voor. Daar visten we dan op. Maar daar ben ik mee gestopt. Heb er helaas geen tijd meer voor. Mijn vrouw en ik willen namelijk ook graag regelmatig op vakantie. Zo gaan wij graag naar Texel en verder weg naar de Moeselstreek in Duitsland, naar Griekenland en Portugal. Ik vind het ook leuk om thuis te darten. En natuurlijk is tuinieren ook een van mijn hobby's.”

Hoe ben je in aanraking gekomen met Houtwijk de Noord?

“Een jaar of twaalf heb ik een stacaravan gehad in Langeraar. Naast de camping huurde ik van boer Harm een stuk grond en de helft van een grote kas.

Mijn vrouw vond het hebben van twee huishoudens, thuis en de stacaravan, op de lange duur veel werk. Daarom heb ik het daar opgegeven.

Ik wilde wel graag een alternatief dichterbij huis. In de Posthoorn las ik een artikel over de tuinvereniging. Daarin stond dat er een aantal tuintjes vrij waren. De kans om een volkstuintje te bemachtigen heb ik aangegrepen.

Hoe ben je gestart; had je een plan?

“Eerlijk gezegd had ik geen duidelijk plan. Ik ben maar gewoon begonnen met het aanleggen van bedden. Hier en daar heb ik een boompje geplant.

Er stonden van voor mijn tijd nog enkele sierheesters. Omdat die luizen aantrekken, zullen zij het veld ruimen.

Van het werk neem ik regelmatig hout mee, dat anders toch maar wordt weggegooid.

Op de tuin komt dat goed van pas. De erfafscheiding, de bakken voor de aardbeien en de oppottafel zijn bijvoorbeeld van dit hout gemaakt.”

Op mijn opmerking dat je, om dit te kunnen doen toch wel handig moet zijn reageert Wouter met een bescheiden “Ach, het is een kwestie van een beetje schroeven en boren.”

Zijn er zaken waar je tegenaan liep in de eerste jaren?

“De zware kleigrond vind ik moeilijk te bewerken. Heel anders dan op het zand thuis en het veen in Langeraar. Ik heb veel zand en compost door de klei heen gewerkt om de grond lichter te maken.

Ook heb ik veel last van bladval van de bomen aan de rand van het perceel. Als ik dit vooraf had geweten, had ik deze tuin waarschijnlijk niet genomen.

Het onkruid, dat het enorm naar zijn zin heeft op deze vruchtbare grond, is ook een ding.”

Hoe heb je deze problemen opgelost?

“Het is wieden en nog eens wieden geblazen. Steeds blad bij elkaar vegen en alle rommel mee naar huis nemen.

Ik ben van plan om de beplanting langs de rand te ruimen. Daar wil ik worteldoek leggen, zodat ik op die plekken minder last heb van onkruidgroei.”

Je hebt een kas op je tuin, maar de verenigingskas is nu ook jouw domein zag ik. Hoe kwam dat zo? En waarom wilde je het?

“In de kas op mijn tuin staat het gewas dicht opeen. Ik heb er tomaten, peperplanten en paarse paprika in staan. Ik wilde meer ruimte tussen de kasgewassen. Na het vertrek van Jan S. heeft niemand zijn taak, de zorg over de verenigingskas, overgenomen. Ik kon de kas huren. Ik heb er veel werk in gestoken. De grond heb ik verbeterd. De touwen van de ramen heb ik vernieuwd. Ik heb een wateraansluiting aangelegd. Ook heb ik een planttafel getimmerd.

In die kas kweek ik tomaten, komkommer, aubergine, sla en stokbonen. Die laatste gaan heel goed in de kas.”

Hoe red je het: een tuin en een extra kas en dan ook nog een heel grote.

“Gewoon zo veel mogelijk komen, ook in de winter. Ik heb gelukkig veel hulp van mijn zwager en schoonzus. Als tegenprestatie mogen zij af en toe oogsten.

Overigens ben ik geen type om op de bank te zitten. Ik ben graag bezig.”

Hoe belangrijk is het tuinieren voor je?

“Heel belangrijk. Mijn ideale plaatje is een huis met een tuin, die groot genoeg is voor een kas en een moestuin. Ik vind het leuk als er wat groeit dat je later kunt opeten.

Met de handen in de grond zitten is fijn. Na afloop ben je voldaan moe. Anders dan moe van het werk.”

Wat heb je geleerd van de afgelopen jaren, dat je leden die pas beginnen, kunt meegeven?

“Op deze vraag kan ik eigenlijk geen zinnig antwoord geven. Ik zou echt niet weten wat.

Ik denk dat nieuwe leden het door schade en schande moeten leren. Ze zullen ontdekken dat klei zwaar werken is. En dat het een eeuwige strijd is tegen het onkruid.”

Na afloop van het gesprek lopen we nog een rondje door zijn tuin. Ik zie er mooie fruitbomen staan. Ik spreek mijn verbazing uit over hoe hij deze in die paar jaar zo groot heeft gekregen. In de kas zie ik dat de gewassen er goed bij staan.

Op de oppottafel ben ik ronduit jaloers.

Ook nemen we een kijkje in de andere kas. Deze heeft een hele metamorfose ondergaan en ziet er piekfijn in orde uit. Ook in deze kas hebben de gewassen het erg naar de zin. Het is duidelijk: Wouter is een man met veel energie èn groene vingers!

